

**BÝT VLOČKOU...
A NEBÝT,
NEMÍT TĚLO.**

SLAVOMÍR HOŘÍNKA,
PETR BOHÁČ, JANA ŠRÁMKOVÁ

TAK TIŠE AŽ

MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ
& ORCHESTR BERG & SPITFIRE COMPANY

PREMIÉRY 5. A 6. 9. 2022
V DIVADLE KOMEDIE

HUDBA
LIBRETO
DIRIGENT
REŽIE
VÝPRAVA
LIGHT DESIGN

SLAVOMÍR HOŘÍNKA
JANA ŠRÁMKOVÁ
PETER VRÁBEL
PETR BOHÁČ A MIŘENKA ČECHOVÁ
LUCIA ŠKANDÍKOVÁ
JIŘÍ ŠMIRK

INSPICE

SEBASTIAN BLAŽEK

OBSAZENÍ

ŽENA
DÍVKA

MARKÉTA CUKROVÁ
SARAH ALON /
TEREZA BARBORA ŠLOSÁRKOVÁ
MARTIN DVOŘÁK
MARTIN TALAGA

MUŽ
KŮŇ

ORCHESTR BERG

HOUSLE
KONTRABAS
FLÉTNY
KLARINETY
TRUBKA
TROMBÓN
BICÍ NÁSTROJE
AKORDEON

JANA KUBÁNKOVÁ
VOJTĚCH MASNICA
ZUZANA LEIMER
ANNA DOLEČKOVÁ
LADISLAV KOZDERKA
FRANTIŠEK VINCÚR
TIBOR ADAMSKÝ / ŠTĚPÁN HON
ROMAN ZABELOV

Produkce inscenace Eva Kesslová a Veronika Ilíková. Kurátorka divadla Komédie Lenka Dombrovská. Manažerka provozu Martina Čacká. Technika, světla a zvuk pod vedením Roberta Štěpánka. Šéf výpravy Adam Pitra. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Garderoba Helena Kmochová. Maskérna Olga Fridrichová. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

LIBRETO JANY ŠRÁMKOVÉ

I. VSTUP

ŽENA PONOŘENÁ DO
VLASTNÍCH MYŠLENEK.

Sněží.
Už léta nesněžilo.
Být vločkou...
a nebýt,
nemít tělo.

Oči psům,
uši kočkám,
paže sázet na březích!
Jazyk vlnám,
tvář loužím,
srdce sýkorám...

P-p-p-pa-pane soudce!
Vnitřní hlas: Křídla?
Žena: Ne, to ne...
hlínu za nehty.
Pane soudce!
Vnitřní hlas: Duši?
Žena: Ne, už ne... zato obrazy.

P-p-p-p-přisáhám na...
Vnitřní hlas: Svou čest?
Žena: Těžko říct...
Otisk na kůži.
Přisáhám na
nehet, písek, dráp,
pach šelem v manéži.

P-p-p-pa-pane soudce!
Vnitřní hlas: Zabil?
Žena: Ne, jenom roky tonutí.
Pane soudce...
Vnitřní hlas: Hvězdy?
Žena: Kdepak. Z nebe mrkají
žluté oči.

Beze slov není svědek.
Bez svědka není čin.
Bez činu není viník.
Bez viny zadusil?

Dnes půjdu k soudu sněhem.
Už léta nesněžilo.
Konečně stisknu kliku,
za dveřmi... moje tělo.

II. SOUD
ŽENA SI PŘEDSTAVUJE
SOUDNÍ PŘELÍČENÍ,
KTERÉ JI ČEKÁ.

Chápu, rozumím, přísahám.

Jen odkud začít?
Všemu něco předchází.
Co už je příběh,
co jenom já?
Co ještě směl,
co už vás zajímá?

Jak vyprávět vůně,
gesta, trnutí, smích,
šum v uších, strach,
nehty vryté do dlaní
... ne, to se ještě nic nedělo.

Chápu, rozumím.
První setkání?
Letmé. Nevím,
nic se o něm nedá říct.
Šlo o ten postup.
Důvěra, obdiv,
pokaždé blíž.
Blíž.

Instrumentálně:
[A jste si jistá?]
Žena: Jistě, poznávám ho.
Ano, je tu,
menší a tenčí,
tik v obočí,
rty, oči.

Instrumentálně:
[Je to ale dávno...]
Žena: Dávno?
To fotky blednou,
ztrácí lesk, barvy mizí...
Paměť' ne.

Odstín šera, hořko, dech:
paměť' neví, kdy přestat!

Instrumentálně:
[Doted' jste to nehlásila?]
Žena: Nehlásila.
Instrumentálně: [Proč?]
Žena: Styděla, vina,
uvěřit, že se to nestalo.
Instrumentálně:
[Nestalo?! A zapomněla?]
Žena: Nezapomněla!
Vytěsnila...

Instrumentálně: [Dnes bude
těžké cokoli dokázat.]
Žena: Chápu,
po letech obtížné,
obtížné cokoli dokázat.
Instrumentálně: [Kdybyste!]
Žena: Kdybych...
Omlouvám se.

Instrumentálně:
[Jak se cítit vyznamenaná,
a zároveň to bylo nepřijemné?
Vysvětlete nám to!]
Žena: Těžko vysvětlit...
Klubko pocitů.
Přelévá se to ve vás,
slévá,
přelévá, slévá, přelévá, slévá,
snad jsem to řekla celé
špatně...

III. BYT
ŽENINA MEDITACE.

Jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest,
sedm, osm, devět, deset...

Sněží, s-s-sněží.
Už léta nesněžilo.
O-o-o-čí opuchlé
zavřít, všude je bílo.

Mlčím,
a ve mně všechno křičí.
Ústa otvírám
a slova význam ztrácejí.

Čekám,
až všechny zvuky
spálí nadobro mráz.
U-ustanou, ustanou hlasy,

jeho, moje, vaše, pět, šest,
sedm, osm, devět...

Nevedou cesty nikdy rovně,
vždycky se kruhem stáčejí.

Ztrácím roky ve
vlastních stopách.
Dneska se potkám, slibuji.

Slibuji vyjít za obzor,
za obzorr,
obzorr.

IV. SETKÁNÍ
ŽENĚ PŘIVÁDÍ KONĚ, KTERÝ
DÍVCE UČARUJE. NAVAZUJÍ
KONTAKT, ŽENA SE STÁVÁ
POUHYM DIVÁKEM SITUACE.

Dívka: Turrr turrr
Passer et turrr turrr
Žena: Invenit sibi domum
Dívka: Et turrr turrr
Žena: Nini nidum
Dívka: Passer
Žena: Dodomum
Dívka: Etenim
Žena: Passer
Dívka: Sibi sibi
Žena: Turrr turrr
Nidum sibi
Dívka: Nini nidum
Žena: Ubi ponat
Dívka: Passer
Žena: Pulos suos
Dívka: Dodomum
Žena: Etenim
Dívka: Invenit sibi domum
Žena: Passer
Dívka: Et turrr turrr
Žena: Sibi sibi

Num
Dívka: Dum

Žena: Ninidum
Dívka: Nibi
Žena: Ubi
Dívka: Sibidum
Žena: Donum
Dívka: Tenim
Žena: Pulos
Dívka: Venim
Žena: Nini
Žena a dívka: Domum etenim
Dívka: Turrr venit
Žena: In venit
Dívka: Nidum sidum
Žena: Dodomum
Dívka: Turrr sibi
Žena: Bibinum
Dívka: Nini
Žena: Tibi
Žena a dívka: Sibidum
Ponat pulos suos
ponat pulos suos
turrr!

V. KŮŇ
MUŽ PŘIVÁDÍ KONĚ, KTERÝ
DÍVCE UČARUJE. NAVAZUJÍ
KONTAKT, ŽENA SE STÁVÁ
POUHYM DIVÁKEM SITUACE.

Dívka:
Hou, koníčku, hou,
koníčku, hou.

Koníčku můj,
koníčku, vjé,
koníčku můj.
Koníčku, hou.

Dneska jsi můj,
jen klidně stůj.
Koníčku, hou,
koníčku, hou.

Koníčku můj,
koníčku, vjé,
koníčku můj.
Koníčku, hou.

Dneska jsi můj,
jen klidně stůj.
Dneska jsi můj,
den jablek a snů.

Koníčku, hou,
koníčku, vjé.

VI. INICIACE
VE TŘECH SITUACÍCH
MUŽ VTAHUJE DÍVKU
SKRZE UMĚNÍ, KRÁSU
A HRU DO SVÉHO VLIUVU.

Dívka: Etenim passer
invenit sibi domum
et turtur nidum sibi
ubi ponat pullos suos:

Altaria tua
Domine
Domine virtutum
Domine Rex meus
et Deus meus

VII. TANEC
MUŽ UČÍ DÍVKU TANČIT.
POSTUPNĚ SE STÁVÁ
BEZVLÁDNÝM OBJEKTEM
JEHO HRY.

VIII. SPÍLÁNÍ
ZDRČENÁ ŽENA CHOVÁ
BEZVLÁDNÉ DÍVČINO TĚLO.

Bolí bolí to bolí.

Odnikud nehouká,
neběží s nosítky,
nikdo ti nedá
deku přes ramena.

Nikdo si nevšimne
páry, co stoupá z ran,
pod svetrem tepna
zůstane otevřená.

Kde je to dítě?
Kam zmizel smích?
Utichlo ptáče
v pařátech sokolích.

Tolikrát mrtvá,
kolik je cest.
Dvě pířka v blátě.
Přisáhám na bolest.

Proklínám měsíc,
proklínám noční ticho,

proklínám svoje sny.
Proklínám árie,
proklínám básně,
proklínám paměť,
vyhasni!
Proklínám...

P-p-p-p
v-v-v-vrat'
vrat'te mi dětství!
Moje dětství...
Proč mi můj život nepatří?
Nezná mě noc,
ránu jsem cizí,
den má zas oči sokolí.

Kde je to dítě?
Kam zmizel smích?
Utichlo ptáče
v pařátech sokolích.

Tolikrát mrtvá,
kolik je cest.
Dvě pířka v blátě.
Přísahám na bolest.

Vrat'te mi dětství,
moje dětství!
Proč mi můj život nepatří?
Nezná mě noc,
ránu jsem cizí,
den má zas oči sokolí.

Bolí bolí to bolí.

IX. DREZÚRA
MUŽ ROZTÁČÍ KOLO
SVÉ MOCI: DĚSÍ DÍVKU,
VYSMÍVÁ SE ŽENĚ, ŠTVE
KONĚ, KTERÝ PADNE
VYSÍLENÍM.

X. KONFRONTACE
INTIMNÍ ROZHOVOR ŽENY
A DÍVKY, SJEDNOCENÍ.

Dívka: Koníčku, hou,
koníčku, hou.
Koníčku můj,
koníčku, vjé,
koníčku, hou.

Žena: Odpust'.
Nesmí, nejde!

Nemělo se stát.
Slova...
prázdné zvuky,
v krku cizí hlas.

Slyšíš?
Vím, žes uši
voskem zalila.

Bloumáš
za zdí roků
chladná, nenávidíš, vztekala...

Odpust'!
Učili mě
zpívat, číst a psát.
Ani slovo,
jak tě chránit.
Jak si ráno
bez východu
slunce přestat vyčítat.

Žena: Tak odpust'!
Dívka: Copak?
Žena: Odpust' mi, odpust'.
Dívka: Copak? Copak?
Žena: Muselas tam být...
Dívka: Kdepak? Kdepak?
Žena: Za dne krásná a drzá,
Dívka: No a?
Žena: inkoust viny
lokat po nocích,
Dívka: Ne-ne-ne!
Žena: skrz na skrz modrá,
Dívka: Ne-ne!
Žena: temně modrá,
Dívka: Ne-ne-ne!
Žena: vystrašená,
do morku kostí sama...

Neutíkej,
pojď' už domů,
noc je plná můr.

Vím, že tu jsi,
někde ve mně.
Tak konečně stůj!

Viděla jsem tě.
Viděla jsem tě,
Dívka: Koníčku můj,
Žena: mělas prázdné oči,
Dívka: koníčku, hou,
Žena: dívaly se stranou.

Dívka: koníčku, vjé,
Žena: Nechlas tělo napospas
Dívka: koníčku, hou,
Žena: a prchala hlavou.
Dívka: vjé!

Dívka: To já tančila!
Žena: A jak krásně...
Dívka: Já zpívala!
Žena: Jako nebe.
Dívka: Já se smála,
já si přála!
Žena: Ššš...
Dívka: Je to i moje vina, ne?

Žena: Nenesou vinu
rybky v hejnu,
sýkorky na plotě
nenesou tíhu
vlastního tahu.
Jsi dítě...
Dívka: Byla jsi dítě.
Žena: Jsi jenom dítě.
Dívka: Jenom dítě...

Žena a dívka střídavě:
Koníčku můj,
koníčku, vjé,
koníčku můj.
Koníčku, hou.
Dneska jsi můj.

Hou, koníčku, hou,
koníčku, hou.
Koníčku, hou,
koníčku můj,
koníčku, vjé.
Koníčku můj.

Dneska jsi můj,
jen klidně stůj.
Hou, koníčku, hou...

Žena: Hvězdy zas
poplují oblohou,
térem temnot
bledě zasvitnou.
Dívka: Neleknou se,
Žena: z nebe neklesnou.
Dívka: Zašedlou noc
chvěním rozleští,
Žena: tenkou linkou
obtáhnou mi rty,
Dívka: ramena mi

stříbrem pokreslí.
Žena: Svítání uslyším
nad ránem,
Dívka: růžově se chvěje
celá zem,
Žena: vzplane
pastelovým požárem.
Na obzoru svítá,
jitro dýchá
Dívka: oblaka par.
Žena: Na obzoru svítá,
Dívka: mlhou zahalená
Žena a dívka: vdechnu
nový den.
Na obzoru svítá,
slunce vyjde,
jednou vyjde,
zatřpytí se v loukách.
Možná tím ránem

dojde i ke mně.
Možná tím ránem
dojde i ke mně.
Dívka: S hejnem drozdů,
Žena: jetelinou,
Dívka: jetelinou,
Žena: ke mně.
Ke mně.

XI. ODCHOD
ŽENA ODCHÁZÍ Z BYTU
K SOUDU.

Sněží.
Už léta nesněžilo.
Být vločkou...
snášet se, na dlani tát,
mít v rukou vlastní tělo.

Sněží.
Ted' snadné je v stopách číst,
odkud a kam
cesty mě vedly,
dnes jinudy jít.

Sněží.
Pod sněhem vedou nory,
doupata v kořenech,
ve větvích hnízda,
pulzuje život,
pulzuje život v holém kmeni.

S nádechem
na patře ucítím tání,
roztáhnou křídla, duši, čest.
Na holém kmeni zimní písní
začnu vyprávět,
začnu vyprávět.

ORCHESTR BERG

Orchestr BERG se zaměřuje na současnou hudbu a podporu českých skladatelů především mladší generace. Hudbu kombinuje s filmem, tancem, divadlem nebo výtvarným uměním, své posluchače často zve do netradičních prostor. Ve světové premiéře uvedl již více než dvě stovky nových děl, jeho působení je pro vývoj české hudební scény zásadní. Za dobu své existence si Orchestr BERG vybudoval pověst špičkového tělesa, které se s odvahou a kreativitou pouští do těch nejnáročnějších projektů v oblasti současné hudby. Uvedl celou řadu vlastních originálních projektů, například ve spolupráci se Spitfire Company, režisérským duem SKUTR, tanečníky 420PEOPLE, režisérkou Petrou Tejnorovou, choreografkou Mirkou Eliášovou a dalšími. V českých premiérách představuje tvorbu významných zahraničních skladatelů, mimo jiné hudební divadlo *Schwarz auf Weiss* Heina Goebbelse, unikátní celovečerní kompozici *In vain* Georga Friedricha Haase, video operu *An Index of Metals* od Fausta Romitelliho, legendární dílo Györgye Ligetiho *Poème symphonique pro 100 metronomů* a další. Spolupracuje s významnými českými kulturními organizacemi, mezi nimiž jsou například Centrum současného umění DOX, Divadlo Archa, Národní divadlo, festivaly Pražské jaro a Moravský podzim. Věnuje se také edukativním projektům pro všechny generace. V roce 2021 získal pro Českou republiku po půl století prestižní cenu Prix Italia za projekt *Hudba k siréně*.

SPITFIRE COMPANY

Spitfire Company pro charakteristiku své divadelní tvorby a estetiky používá anglický nedivadelní pojem *trespassing*, což v češtině znamená „neoprávněné vniknutí na cizí pozemek či na cizí území“. Jedná se o symbolické vyjádření snahy o překročení, dosažení přesahu, boření ustálených estetických, žánrových, tematických, dramaturgických či společenských hranic. Sekundárně se v tomto spojení objevuje nebát se riskovat, nebát se vstoupit na zakázané území. *Trespassing* je tedy určitá životní i umělecká vize a ve tvorbě Spitfire Company ji lze postihnout napříč celou dramaturgií v podobě projektu *Proces 10/48/7830*, který pojednává o vykonstruovaném procesu s Miladou Horákovou, v inscenaci *Antiwords*, jež nonverbálně zpracovává Havlovu *Audienci*, díky čemuž mohla být předvedena divákům v nečekaných souvislostech. Objevuje se i v projektu *metaBaletky*, který kombinuje online postupy s divadelním tvarem hraným živě před diváky a zároveň odhaluje sílu jedince veřejně promluvit o svém traumatu. Spitfire Company chápe divadlo jako svědectví o době, autorech nebo idejích určujících podobu světa, ve kterém žijeme. Lze to vykreslit v bodech trojúhelníku mezi svědectvím, multižánrovostí a mezní situací. Tvorba Spitfire Company je toho příkladem: *Baletky*, *Konec člověka (I., II.)*, *Tak tiše až pojednávají* o svědectví člověka rozhodnutého mluvit veřejně kvůli pocitu povinnosti být součástí dané společnosti, *metaBaletky*, *Muž vlastní penis*, *vagina vlastní ženu*, *Antiwords*, *Prezidenti*, *Podvratáci* a *Miss Amerika* jsou příklady experimentální multižánrovosti a v neposlední řadě projekty jako *Animal Exitus*, *One Step Before the Fall*, *Snipers Lakes* jsou obrazy o člověku uvízlém v mezní situaci.

TVŮRCI

SLAVOMÍR HOŘÍŇKA

Vystudoval housle na Konzervatoři Pardubice a následně skladbu na HAMU v Praze, kde od roku 2006 vyučuje a nyní i vede katedru skladby. Ve své tvorbě se zaměřuje na redukci použitých prostředků a průzračnost hudební struktury. Jako výchozí materiál často používá melodické linie, harmonii a rytmickou strukturu odvozenou z analýzy zvuku nebo hudby „bez copyrightu“ (chorál, etnická hudba apod.). Ve skladbách z poslední doby také zkoumá prostorový aspekt hudby. S manželkou a čtyřmi dětmi žije v Praze, věnuje se i vedení netradičních kompozičních workshopů pro děti.

JANA ŠRÁMKOVÁ

Studovala teologii na Evangelikálním teologickém semináři, tvůrčí psaní a redakční práci na Literární akademii Josefa Škvoreckého a scénickou tvorbu na DAMU. Píše prózu (za prvotinu *Hruškadóttir* získala Cenu Jiřího Orteny), knihy pro děti (*Zuza v zahradách*, *Bratři v poli*, *Fánek hvězdoplavec* ad.), scénáře pro komiks a film (*Tonda*, *Slávka a Génus*). Věnuje se knižní redakci, výuce tvůrčího psaní, rodině a krajině. Pracuje pomalu. Žije na Vysočině.

PETER VRÁBEL

Slovenský dirigent, který žije a pracuje v Praze. V roce 1995 založil Orchestr BERG a dodnes je jeho uměleckým šéfem a dramaturgem. Určil jeho hudební směřování a díky němu je dnes tento orchestr oceňován jako jedinečný interpret hudby 20. století a hudby soudobé. Spolupracuje se současnou českou skladatelskou špičkou, vytváří inspirativní tvůrčí prostor pro umělce mladé generace a zabývá se hledáním nových forem prezentace současné hudby. Vystupuje na mezinárodních festivalech a významných domácích pódii, vytvořil mnoho snímků pro Český rozhlas, Českou televizi, na CD i DVD. Je držitelem Ceny Gideona Kleina, za svoji práci s Orchestrem BERG získal v roce 2010

od České hudební rady (UNESCO) ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby.

PETR BOHÁČ

Režisér, vystudovaný bohemista, příležitostný výtvarník a náruživý hráč pokeru. Jeho inscenace hostovaly ve více než 20 zemích, mimo jiné v Číně, Koreji, USA, Izraeli, Jihoafrické republice nebo Norsku. Několik jeho režii ve Spitfire Company obdrželo mezinárodní i tuzemská ocenění, jako například Herald Angel Award, Aerowaves Priority Companies 2014, Ceny Divadelních novin, Ceny České taneční platformy. V současné chvíli je ředitelem Paláce Akropolis, který se zaměřuje na crossover hudební a divadelní projekty. Jeho tvůrčí poetika je postavena na hledání nových divadelních postupů, transgresivních impulsů a ve společnosti rezonujících témat.

MIŘENKA ČECHOVÁ

Performerka, choreografka, režisérka, literární autorka knih *Miss Amerika* a *Baletky*, vůdčí osobnost souborů Spitfire Company a Tantehorse. Její převážně autorské divadelní inscenace sklízí úspěchy na českých i mezinárodních scénách (např. *The Best of Contemporary Dance* deníku *Washington Post*, Herald Angel Award na edinburském Fringe festivalu). Typický je pro ni široký žánrový i výrazový rozsah a experiment s netradičními formami. Mezi její operní režie patří např. *Opera and the French Revolution* (Opera Lafayette ensemble, v Rose Theatre Lincoln Center NY a v Lisner Auditoriu ve Washingtonu, D.C.) nebo opera *Woman Such as Myself* hongkongského skladatele Daniela Lo (NODO).

LUCIA ŠKANDÍKOVÁ

Absolvovala obor kostým a maska na DAMU u prof. Jany Zbořilové. Věnuje se divadelní a filmové scénografii a kostýmu, v autorské tvorbě se zaměřuje na dokumentární divadlo, instalace a design. Spolupracuje s režiséry Danielou Špinar, Villiamem Dočolomanským, Janem Fričem, Janem Nebeským, Veronikou Riedlbauchovou, Matijou Solcem ad. Jako scénografka realizovala řadu inscenací jak v České republice, tak v Evropě (Slovensko, Estonsko), například *Informátory* v Divadle Ponoc, *Održení* v galerii DOX, *Velvet Havel* v Divadle Na zábradlí, *Žebráckou operu* v Klicperově divadle v Hradci Králové. S Danielou

Špínar spolupracovala na inscenacích *Hamlet*, *Othello*, *benátský mouřenín*, *Z mrtvého domu* a *Manon Lescaut*.

MARKÉTA CUKROVÁ

Pro neobyčejnou všestrannost a cit pro styl je vyhledávanou interpretkou hudby od středověku po současnost. Dlouhodobě spolupracuje s renomovanými tuzemskými i zahraničními soubory a orchestry. Hostuje v Národním divadle v Praze, Národním divadle Brno, Národním divadle moravskoslezském a dalších operních domech. Pravidelně vystupuje na těch nejvýznamnějších domácích pódii i v zahraničí. Získala nominace na Ceny Thálie, Jantar a Classic Prague Awards. Věnuje se také pedagogické práci na specializovaných kurzech pro mladé zpěváky i propagaci a osvětě klasického zpěvu.

SARAH ALON

Od čtyř let zpívá v Kühnově dětském sboru, kromě toho hraje na klavír a chodí na hodiny sólového zpěvu. Pravidelně vystupuje v Národním divadle v dětských sborech (oper *Carmen*, *Jakobín* ad.), v opeře *Kouzelná flétna* zpívá sólovou dětskou roli 3. génia, účastní se i zahraničních zájezdů sboru. Studuje gymnázium a ve volném čase závodně tančuje street dance.

TEREZA BARBORA ŠLOSÁRKOVÁ

Od malička hraje na housle a zpívá v Kühnově dětském sboru, s nímž pravidelně vystupuje doma i v zahraničí. Kromě spolupráce s Národním divadlem (sólové dětské role v operách *Příhody lišky Bystroušky*, *Pád Arkuna*, *Lolita*, *Kouzelná flétna* ad.), vystupovala také v Divadle Semafor. Studuje gymnázium, ve volném čase mimo jiné vede skautský oddíl a hraje beachvolejbal.

MARTIN TALAGA

Tanečník, choreograf a performer, zajímá se ale také o experimentální a vizuální díla, folklor a drag umění. V roce 2016 založil s choreografem a tanečníkem Markem Zelinkou spolek PLAYboyz. Jako choreograf je autorem několika úspěšných inscenací *Sarx*, *Faunus*, *Soma* – za níž získal ocenění Objev roku a Taneční inscenace roku na festivalu Česká taneční platforma 2018. Je také matkou umělecké platformy PINKBUS, který byl kritiky označen za jeden

z nejvýznamnějších počinů na pražské scéně. Získal poctu festivalu ...příští vlna/next wave... v kategorii Producentů roku 2021 a byl nominován na cenu DNA 2022.

MARTIN DVORÁK

Tanečník, choreograf, režisér a pedagog. Jeho rejstřík se rozprostírá od klasických a neoklasických přes moderní až po současné a alternativní směry baletu, tanečního a hudebního divadla. Obsáhla je i jeho činnost autorská, publikační, organizační. Byl angažován v Baletu Národního divadla v Brně, poté krátce působil v Laterně magie v Praze a Pražském komorním baletu / Baletu Praha. V tomto období byl též nominován na Cenu Thálie za roli Svědomí v baletu *Hirošima* Libora Vaculíka. Od roku 2001 pracuje v zahraničí. Jako sólista byl angažován ve Volksoper Wien / Tanztheater Wien, Baletu Bern, Tanečním divadle Tiroler Landestheater v Innsbrucku a Baletu Landestheater Linz. Je uměleckým vedoucím českého souboru ProART Company.

ČTĚTE!

ČASOPIS MĚSTSKÝCH DIVADEL
PRAŽSKÝCH NEJEN O DIVADLE

STAŇTE SE ODBĚRATELÍ A ČASOPIS
VÁM POŠLEME NA VÁŠ E-MAIL!
K ODBĚRU SE PŘIHLAŠUJTE A ČTĚTE ONLINE NA
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ.
V TIŠTĚNÉ PODOBĚ K DOSTÁNÍ V DIVADLECH
ABC, KOMEDIE A ROKOKO.

MODERNÍ DIVADLO

SLAVOMÍR HOŘÍNKA, PETR BOHÁČ, JANA ŠRÁMKOVÁ
TAK TIŠE AŽ

MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ & ORCHESTR BERG
& SPITFIRE COMPANY UVEDOU V DIVADLE KOMEDIE
PŘEDSTAVENÍ TAK TIŠE AŽ V TERMÍNECH:

5.–8. 9. 2022

10.–11. 10. 2022

23.–24. 1. 2023

První premiéra sezony 2022/23 Městských divadel pražských.
Ředitel Daniel Příbyl. Umělecký šéf Michal Dočekal.
Program připravily Adéla Brabcová, Lenka Dombrovská
a Eva Kesslová. Grafika Lucie Zelená.

Projekt je podpořen z finančních mechanismů EHP a Norska
2014–2021. Projekt dále podpořilo Ministerstvo kultury ČR,
Hl. město Praha, Státní fond kultury ČR, Praha 1, Partnerství OSA.
Hl. město Praha podpořilo projekty Spitfire Company v roce
2022–2023 víceletým grantem v částce 1 700 000 Kč ročně.

KOMEDIE MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ ROKOKOABC

SPITFIRE COMPANY

Státní fond kultury ČR

MINISTERSTVO
KULTURY